

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie P. S.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 kwietnia 2024 r.

skargi nadzwyczajnej wniesionej przez P. S. od postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy z 13 września 2021 r., sygn. IV S 33/21,

na podstawie art. 95 pkt 2 u.SN w zw. z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 89 § 2 u.SN *a contrario*,

pozostawia skargę nadzwyczajną bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

P. S. (dalej: „skarżący”) pismem datowanym na 24 lipca 2022 r. wniósł osobiście skargę nadzwyczajną od Postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy z 13 września 2021 r. (IV S 33/21) dotyczącego naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Świdnicy pod sygn. VI K 1321/20.

Sprawa w Sądzie Najwyższym została pierwotnie zarejestrowana pod sygnaturą II NSNc 132/23, a następnie – w wyniku dokonanej zmiany – otrzymała sygnaturę II NSNk 1/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904, dalej: „u.SN”), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog podmiotów legitymowanych jest zamknięty i żaden inny podmiot, poza wymienionymi w nim, nie może zostać uznany za uprawniony do jej skutecznego wniesienia.

Stosownie do art. 95 pkt 2 u.SN, w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje się w zakresie spraw karnych – przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące kasacji.

Zgodnie z przepisem art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli została ona wniesiona przez osobę nieuprawnioną, jak również, gdy jest niedopuszczalna z mocy ustawy. Z mocy art. 95 pkt 2 u.SN takie same konsekwencje wywołuje wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną oraz skargi nadzwyczajnej od orzeczenia, które może zostać uchylone lub zmienione w trybie innych nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

W rozpoznawanej sprawie P. S., wniósł skargę nadzwyczajną osobiście, nie będąc do tego podmiotem legitymowanym co stanowi o pozostawieniu przedmiotowej skargi bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95 pkt 2 u.SN w zw. z art. 89 § 2 u.SN *a contrario* orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

(r.g.)

